



מ"ת 7491/06/19 - מדינת ישראל נגד יצחק סויסה

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 7491-06-19 מדינת ישראל נ' סויסה(עציר)

לפני	כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	יצחק סויסה (עצור)
המשיב	

החלטה

החלטה זו היא בבקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

יער כי ביום 10.6.19, לאחר שקילת טיעוני הצדדים ועיון בחומר החקירה, הודעתי לצדדים כי החלטתי שישנן ראיות לכאורה ונימוקי ינתנו בהחלטה שתשלח לצדדים. להלן נימוקי החלטתי.

רקע עובדתי:

הבקשה למעצר המשיב צורפה לכתב אישום שהוגש נגדו ביום 4.6.18 ומייחס לו עבירת התפרצות למגורים - לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), עבירת גניבה - לפי סעיף 384 לחוק העונשין ועבירת הפרה הוראה חוקית - לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב אישום, ביום 14.4.19 ניתנה החלטה כנגד המשיב בהליך מ"ת 25868-07-17 (להלן: ההליך האחר) המורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר בבית אמו שברח' שדה בוקר 17/23 שבקרית חיים (להלן: מקום החלופה למעצר) ומתירה לו לצאת מידי יום ממקום החלופה למעצר לצורך הגעה ליחידת N.A. בליווי אמו, בין השעות 19:00-22:00 וכן מתירה יציאת התאווורות נוספת, מידי יום בפיקוח, בין השעות 09:00-11:30.

עובדות כתב האישום מייחסות למשיב שביום 28.5.19, בסמוך לשעה 18:00, התפרץ לדירה השייכת למ.ז. (להלן: נפגע העבירה) שברח' בנציון ישראלי 71 שבקרית חיים, בכך שפתח את דלת הדירה שהיתה סגורה אך לא נעולה ונכנס לדירה בכוונה לבצע גניבה.

עוד מיוחס למשיב שבאותו המעמד גנב רכוש השייך לנפגע העבירה שכולל תיק ובו ארנק עם כסף מזומן בסך 8,000 ₪, רישיון נהיגה, 2 כרטיסי אשראי ומסמכים שונים.

גדר המחלוקת:

עמוד 1



ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה לביסוס האשמות המיוחסות למשיב.

טענות הצדדים:

בקשת המעצר שהוגשה כנגד המשיב הפנתה לדוחות פעולה ומזכרים של השוטרים, הודעות מתלוננים וצילומי האבטחה המתעדים את המשיב בכניסה לבית נפגע העבירה.

לטענת ב"כ המשיב, עו"ד בר זוהר, המשיב נעצר בסמוך לקרות האירוע המתואר בכתב האישום ולכאורה מצופה היה שיהיו סימנים כלשהם המעידים על מרדף שנערך אחריו כמתואר בהודעות נפגע העבירה ושכן שהיה במקום; נטען כי בעוד שהשכן של נפגע העבירה מסר שערך מרדף אחר הפורץ, בעת מעצרו המשיב לא היה מזיע ובכלל מצבו הבריאותי לא מאפשר ריצה או ניהול מרדף אחריו, בהיותו סובל מנכות ברגלו הדורשת התערבות רפואית (נ/1). עוד נטען כי המשיב נעצר בסמוך לביתו ומבלי שנמצא כל ממצא פורנזי על חלק מהרכוש שאותר, זאת כשעולה ממצלמות האבטחה שהפורץ היה נטול כפפות.

באשר לייחוס גניבת רכוש הכולל סך ₪ 8,000 נטען כי מקורו בדיווח נפגע העבירה ואין לכך ביסוס ראיתי נוסף ובסופו של דבר הסכום לא אותר למרות מעצר המשיב מיד ובסמוך לקרות האירוע הנטען וניסיונות איתור הרכוש. בהקשר זה, נטען כי לא חלף די זמן שיכול להסביר העובדה שלא נתפס על המשיב מאום הקושר אותו למעשה הפריצה והגניבה; בכך, כך נטען, יש פגם ראיתי. עוד נטען כי לא ניתן לזהות המשיב בדיסק מצלמת האבטחה המתעד את החשוד בהתפרצות.

ב"כ המשיב טען כי חולשה ראיתית נוספת מתגלה באשר לתיאור הלבוש של הפורץ מפי נפגע העבירה לעומת לבוש של המשיב, כפי שתועד בעת מעצרו ונתפס כמוצג. ב"כ המשיב טען כי המשיב לבש טי שירט בעוד נפגע העבירה ציין שהפורץ לבש 'גופית סבא' לבנה. בשולי טיעוניו, הוסיף ב"כ המשיב וציין כי אמנם נגבתה הודעה מאמו של המשיב בהיותה מפקחת על תנאי שחרור המשיב בתנאים ואולם, עדותה, כך נטען, לא קבילה ומשום כך אין לסמוך עליה בעת מתן החלטה לעניין הראיות לכאורה.

על דבריו של ב"כ המשיב הוסיף המשיב משלו; לטענת המשיב עצמו, חומר הראיות נגדו מחזיק בעיקרו עדות אחת של מי שראה את הפורץ במרבית הזמן עם הגב אליו (הכוונה לעדות השכן, הערה שלי, א.ה.ב.), כך שבניגוד לגרסתו לפיה הוא מזהה את המשיב, הוא לא יכול היה לזהות את הפורץ ומשום כך הוא לא מהימן ויש לתת משקל נמוך אם בכלל לגרסתו. עוד נטען מפיו של המשיב שמסרטוני מצלמת האבטחה עולה שהפורץ יוצא כשידיו נקיות וזאת בניגוד לנטען בדבר אופי הרכוש שנגנב. לבסוף שב המשיב וטען שהוא מוגבל בהליכתו ומשום כך לא ייתכן שבוצע אחריו המרדף המתואר.

ב"כ המאשימה התייחסה לטיעוני ההגנה בצינה שאין המדובר במרדף באופן שמנסים המשיב ובא כוחו לדמות אלא התחקות של נפגע העבירה שבאותה העת היה פצוע והבחין באדם שנמצא בביתו; נפגע העבירה, כך נטען שעולה מהודעתו, צעק לעבר הפורץ 'גנב גנב' לאחר ועם זאת הפורץ מביתו הגיע שכן בשם שלומי אברהם שהוכוו על ידי נפגע העבירה לעקוב אחר הפורץ בנתיב הימלטותו. אותו השכן, כך נטען, זיהה את הפורץ לפי תיאור הלבוש שמסר לו נפגע העבירה כשידיו קופסה וביד השניה מחזיק תיק. לאחר מכן, זוהה המשיב בידי אותו השכן כמי שמוכר לו אף מהשכונה.

נטען כי לצד עדויות נפגע העבירה והשכן, בתיק החקירה מצלמות אבטחה שתיעדו אדם לבוש בבגדים שתואמים את פרטי הלבוש שלבש המשיב בעת שנעצר מיד ובסמוך לקרות ההתרחשות. לבושו של המשיב תועד בתמונות ואף נתפס



כמוצג. המשיב נעצר כשאמו אינה עמו בניגוד להחלטת השחרור בתנאים וכשהוא מחוץ למקום החלופה שלא למטרת הגעה ליחידת N.A.. בנוסף, כך נטען גרסתו של המשיב לא מתיישבת עם גרסת אמו ועם גרסת עד נוסף שהיה עם המשיב בעת מעצרו.

דיון והכרעה:

לאחר עיון בחומר החקירה ושמיעת טיעוני הצדדים אני קובעת כי ישנן ראיות להוכחת האשמה המיוחסת למשיב הן באשר לעבירות ההתפרצות למגורים וגניבה והן לצורך עבירת הפרת ההוראה החוקית.

בחומר החקירה מצוי העתק פרוטוקול דיון ההליך האחר מיום 14.4.19, שנערך בנוכחות המשיב, וממנו עולה כי המשיב שהה בעת ההיא במקום החלופה למעצר לפי החלטה שיפוטית של כב' השופטת פלג; במעמד הדיון, כך עולה מהפרוטוקול, ניתנה החלטה ולפיה הותר למשיב חלון פיקוח בכדי שהמשיב "יגיע ליחידת NA שבקריית מוצקין זאת על מנת להבטיח שהישיגו הטיפולים לאחר שסיים את האשפוזית ישמרו עד לחזרה רציפה לתוכנית שירות המבחן". בהתאם לאמור, הותר בהחלטה למשיב לצאת מידי יום ליחידת NA בליווי אמו, בין השעות 19:00 ל-22:00, תוך שצוין בהחלטה כי על המשיב "להגיע ישירות למקום ממקום מעצר הבית ולחזור חזרה ישירות למקום מעצר הבית". עוד הותר למשיב באותה ההחלטה חלון התאוררות יומי, מידי בוקר, בין השעות 9:00 ל-11:00.

דו"ח פעולה מיום 28.5.19 ע"ש רס"ל שלומית כהן (מסמך ב) מתעד קבלת אירוע בשעה 18:10; עולה מהדו"ח שהתקבל דיווח על התפרצות לדירה בכתובת בן ציון 71 שבקריית חיים וגניבת תיק עם כסף. בהגיע השוטרת למקום, הכווינה נפגע העבירה לרחוב שדה בוקר, שם אותר המשיב. עוד עולה מהדו"ח כי שכן נפגע העבירה העונה לשם שלומי (להלן יכונה: השכן, כפי שכונה בפי הצדדים בטיעוניהם) הצביע על המשיב ואמר שאחריו רדף.

דו"ח מעצרו של המשיב (מסמך ג) מלמד כי המשיב נעצר ביום 28.5.19, בשעה 19:48 ברח' שדה בוקר 34 מחוץ לביתו.

מהודעת נפגע העבירה עולה שהה בביתו בעת כניסת הפורץ לבית. נפגע העבירה תיאר את הפורץ כמי שלבש גינס וגופיית סבא לבנה, כהה עור. עוד צוין כי הפורץ גנב מביתו תיק של לואי ויטון בצבע חום ובתוך התיק היה בין 8,000 ₪ ל-8,500 ₪, ארנק של לואי ויטון בצבע חום ובו רישיון, 2 כרטיסי אשראי ומסמכים של בית חולים.

מהודעת השכן עולה כי שמע את נפגע העבירה צועק 'גנב, גנב' ויצא לעזרתו. רץ לכיוון נתיב הימלטותו של הפורץ וזיהה אדם הנמלט כשבידו האחת החזיק קופסה של מקדחה וביד השנייה תיק. השכן תיאר את המרדף שהופסק לאחר שהנרדף זרק מידידו את הקופסה והתיק. עולה מהודעת השכן שבדק ומצא שהתיק ריק. לאחר מכן, ערך סריקה נוספת באזור תוך שימוש בקטנוע ואיתר את מי שלפי דבריו "בטוח שמדובר באותו אדם שרדפתי אחריו". לפי הודעתו, דרש ממנו את הכסף וכך העניין יישכח; אולם, כך עולה מהודעת השכן, המשיב נשבע שהוא עמד במקום הימצאו מזה שעות ולא מעורב באירוע הפריצה ובשלב זה הגיעה המשטרה. בהודעה נוספת שמסר השכן הוסיף כי המשיב רעד טיפה, נלחץ ונשבע שאין המדובר בו "ואפילו אמא שלו הגיעה לשם".

נערך עימות בין המשיב לבין השכן. מהעימות עולה כי השכן מכיר את המשיב היכרות שטחית, עוד קודם לכן, ולפי דבריו ראה את המשיב מספר פעמים מקבץ נדבות וכמה פעמים בימי שישי בבוקר ופעם אחת נתן לו 5 שקלים. בתגובה לכך,



ציין המשיב כי מעל חצי שנה לא נמצא בצומת (לקיבוץ נדבות). השכן שב ותיאר את המרדף שלו אחר המשיב, כאשר ציין את פרטי לבושו, היותו אווז קופסה בצבע אפור ותיק ביד השמאלית. לאחר כ-5 דקות, כך תיאר השכן, זרק המשיב את התיק ושם נעצר המרדף; עוד ציין בנוכחות המשיב שלאחר רבע שעה חיפש אחרי הפורץ כשהוא על אופנוע והמשיב אותר ברח' שדה בוקר 32 בחניה. בתגובה למשיב על כי לא יכול היה לזהותו השיב השכן שאמר למשיב לשחרר את התיק והמשיב מנגד הביט לעברו ושחרר את התיק. השכן ציין כי היתה טעות מצדו שלא תפס אותו.

צורפה לתיק החקירה מפת רחובות המציגה את המרחק שבין כתובת בית נפגע העבירה וכתובת מעצרו של המשיב וכן את נתיב ההימלטות של הפורץ מבית נפגע העבירה.

הבגדים שלבש המשיב בעת מעצרו נתפסו, מכנסיים שחורים, חולצה חצי שרוול בצבע לבן ונעליים בצבע שחור לבן של נייק (מסמך ז, מסמך יא, מסמך כ'). באחד מסרטוני האבטחה (CAM2) תועד הפורץ כבעל פנים ותיאור גוף המתאימים לפנים ולתיאור הגוף של המשיב, כשהוא לבוש בבגדים ובנעליים הנראים כפרטי הלבוש של המשיב. עוד תועד כי הפורץ הגיע לכתובת מגורי נפגע העבירה כשהוא מחזיק במזוודה ביד ימין ולפי שעון המצלמה בשעה 18:47 עלה במדרגות הבית; לאחר כשתי דקות בקירוב, נראה אותו האדם כשהוא יוצא בהליכה מהירה, בידו האחת מחזיק במזוודה ובידו השנייה (שמאל) מחזיק בתיק. עוד נראה אותו אדם נמלט במורד הרחוב ימינה ומיד לאחריו יוצא נפגע העבירה כשרגלו מגובסת ופונה לכיוון מנוסתו של הפורץ (ראה דיסק, מסמך לא, מסמך לב, מסמך כה). אעיר כי צירוף הראיות לעניין זה, מחליש טיעוני ההגנה באשר להתייחסות נפגע העבירה לפורץ כמי שלבש 'גופית סבא'.

מזוודת המקדחה אותה וכן התיק של לואי ויטון, שניהם במקום שבו הושלכו על ידי הפורץ (לפי הודעת השכן). הארנק וסכום הכסף שנטען שהיו בו לא אותרו. הגם שכך ובהתייחס לטענת ב"כ המשיב כי קיומם של סך 8,000 ₪ בתיק נסמך על הודעת נפגע העבירה לבדה, אין בה כדי לשנות לעניין ראיות לכאורה והיא מספקת לעת הזו ולצורך בחינה לכאורית לייחוס אשמה בגין גניבת הסכום הנקוב.

המשיב נחקר והכחיש המיוחס לו. בהודעתו ציין שלאחר שישן צהריים, ישב 'למטה' עם אחד השכנים בשם שרון וזאת בסביבות השעה 19:00. כאשר הוטח בפניו שברח בריצה בעת שנתפס 'על חם' השיב כי מדובר בטעות בזיהוי הואיל והוא נכה ואמור לעבור ניתוח, כך שלא יכול לרוץ. בהודעה נוספת, מסר שיצא מהבית בשעה 19:00 לכיוון NA, אבל לא הרגיש טוב אז המשיך לשבת למטה. המשיב ציין שישב עם שכן העונה לשם שרון, אמו של המשיב, ואשתו של שרון.

שרון נחקר ומסר שהוא שכן של המשיב; בעת הגעת המשיב הוא 'עבד' על הרכב שלו וזה היה בין השעות 18:00-20:00 בשעה שאינה ידועה לו; בעודו שוכב מתחת לרכבו הגיע המשיב והחל לשוחח עמו; המשיב, כך לפי הודעת שרון, היה נינוח ולא מזיע, לקח סיגרייה וכעבור פרק זמן לא ידוע הגיעה המשטרה.

בתיק החקירה מצויה הודעת אם המשיב, שלפי ההחלטה בהליך האחר אמורה היתה לפקח על המשיב. עולה מהודעתה שסברה שתנאי החלופה פגו והמשיב אמר לה שהוא הולך להביא כדורים וזאת החל משעות הצהריים. עוד עולה מהודעתה שהמשיב שהה ללא פיקוחה מחוץ לביתה ומשמעה רעשים, זיהתה שמדובר בקול בנה, 'ירדה למטה' וראתה את המשיב מתווכח עם בחור בעל קטנוע. אעיר באשר לטענת ב"כ המשיב שעדותה של אם המשיב לא יכולה לשמש ראיה לחובתו, שאמנם טעם יש בדבריו ואכן סוג העבירות שמיוחסות למשיב לא מאפשרות העדתה לחובת בנה; ואולם, להודעתה, בכל זאת, ערך ראייתי בהליך העיקרי וכפועל יוצא מזה לצורך קביעת ראיות לכאורה. בחומר החקירה ישנו בסיס מספק לביסוס סיכוי סביר להרשעה בעבירת הפרת הוראה חוקית אף ללא הודעתה. לכאורה, אם תבקש ההגנה לטעון אחרת מתבקש שאם המשיב תזמן כעדת הגנה, שאם לא כן, יש בכך מחדל שעלול לשמש לרעת המשיב



ולתווסף לראיות שכנגדו לביסוס עבירה זו. הנה כי כן, אם לא תעיד לטובתו - עצם אי העדתה יתווסף לראיות שישנן לחובתו; ואם תעיד לטובתו- עדות לזכות בן משפחה כשרה לשמש אף כראיה לחובתו (סעיף 6 לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א 1971).

סקירת עיקר הראיות כמתואר לעיל, מלמדת כי ישנו סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות שיוחסו לו ומכאן שישנן ראיות לכאורה. אעיר כי עניין מזוודת המקדחה לא בורר עד תום והיא נותרה מוצג בתיק ללא בעלים. להזכיר כי הן המשיב והן אם המשיב שוללים שמדובר ברכוש השייך למשיב או נלקח מביתו ובנסיבות המתוארות, ישנו בסיס לחשד כי מדובר ברכוש גנוב.

סוף דבר,

אלו נימוקי לקביעתי כי ישנן ראיות לכאורה ומשהצהיר ב"כ המשיב ביום 10.6.19 שאינו חולק על קיומן של עילות מעצר, ביקש לזמן תסקיר בעניינו של המשיב. בנסיבותיו של המשיב הוריתי על זימון תסקיר ולעת הזו המשיב עצור עד החלטה אחרת.

ניתנה היום, י"א סיוון תשע"ט, 14 יוני 2019, בהעדר הצדדים.